

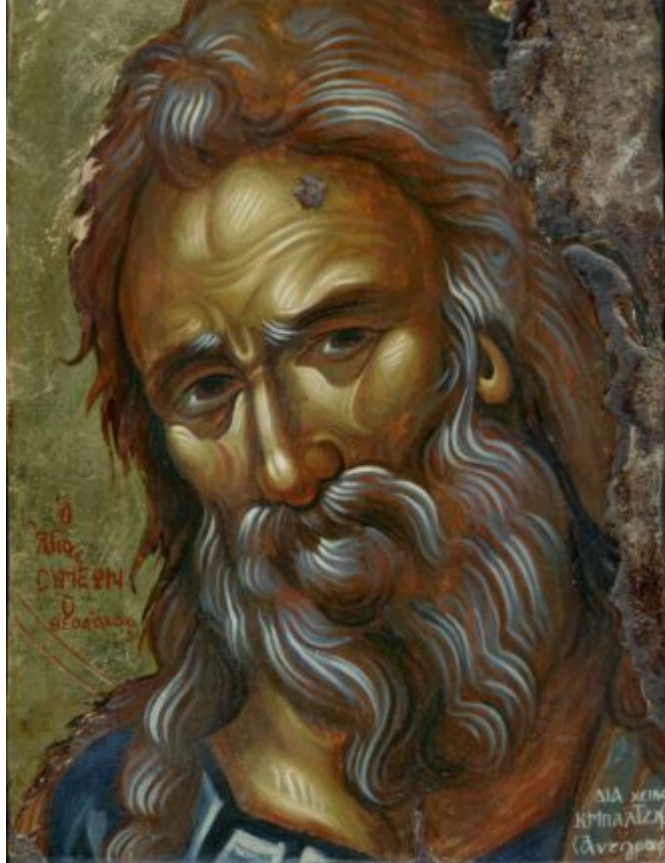
«Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου... ἐν εἰρήνῃ...» (1ον)

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική Ζωή](#)

(†) [Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας](#)

Σε κάθε Εσπερινό, ακούμε το **«Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατά τό ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τό σωτήριόν σου...»** (Λουκ.2, 29-32). Ο Ευαγγελιστής Λουκάς μας πληροφορεῖ, ὅτι με τα λόγια αυτά ο Δίκαιος Συμεών δοξολόγησε και ευχαρίστησε τον Θεό, την στιγμή που αξιώθηκε να πάρει στην αγκαλιά του, τον Ιησού ως βρέφος 40 ημερών, στον Ναό των Ιεροσολύμων.

Αλλά ποιός ήταν ο Συμεών που αξιώθηκε

από τον Θεό της ιδιαιτέρας αυτής τιμής; Ήταν ένας πιστός και ευλαβής άνθρωπος, που περίμενε με ζηρηρό πόθο να εκπληρωθούν οι Προφητείες του Ησαΐα και των άλλων Προφητών για τον ερχομό του Μεσσία Χριστού στη γη, που θα χάριζε τη σωτηρία στον Ισραηλιτικό λαό. Επί πλέον ο Γέροντας Συμεών είχε μέσα του το Άγιο Πνεύμα, το Οποίο του είχε υποσχεθεί ότι δεν θα έφευγε από τον κόσμο αυτόν πριν δει με τα μάτια του τον Σωτήρα, τον Μεσσία Χριστό. Γι' αυτό, καταλαβαίνουμε τη χαρά και την συγκίνηση του, όταν την ημέρα εκείνη το Άγιο Πνεύμα ειδοποίησε τον Συμεών ότι έφθασε η ώρα που λαχταρούσε, και τον προέτρεψε να πάει στο ναό. Αμέσως, έσπευσε να προϋπαντήσει Αυτόν που περίμενε να ιδεί, μια ολόκληρη ζωή, μέχρι τα βαθειά του γεράματα. Και μόλις είδε την Θεοτόκο Μαρία με τον Ιωσήφ να φέρνουν το σαράντα ημερών θείον Βρέφος στο ναό, ανεγνώρισε τον Μεσσία Χριστό. Όπως γράφει ο Μέγας Βασίλειος η θεία δύναμη του Βρέφους φώτισε τους καθαρούς οφθαλμούς της καρδιάς του Συμεών και έτσι τον αξίωσε να δει τον Θεό. Να δει, δηλαδή, ότι δεν ήταν ένα Βρέφος, όπως όλα τα άλλα, αλλά μέσα του κατοικούσε η όλη η Θεότητα. Με αυτή την αίσθηση ο ευλαβής Συμεών άπλωσε τα χέρια του και δέχτηκε στην αγκαλιά του τον Ιησού, δόξασε τον Θεό και είπε:

«Τώρα, Κύριε, μπορείς ν' αφήσεις τό δοῦλο σουνά πεθάνει εἰρηνικά,

ὅπως τοῦ ὑποσχέθηκες, γιατί τά μάτια μου εἶδαν τό σωτήρα

πού ἐτοίμασες γιά ὅλους τούς λαούς, φῶς πού θά φωτίσει τά ἔθνη

καί θά δοξάσει τό λαό σου τόν Ἰσραήλ»(Λουκ.2,29-32).

Ἡ Ὡδή αὐτή, ὅπως ἔχει χαρακτηριστεί, του Δικαίου Συμεών, εἶναι ἀπό τις ωραιότερες της Ἀγίας Γραφῆς. Πολλοί ἀπό τους Ἀγίους Πατέρες της Εκκλησίας μας ἔχουν ἐμβαθύνει στις ἐννοιες που περικλείει, γι' αὐτό και καθιερώθηκε ἡ καθημερινή χρήση της στους ἱεροῦς ναοὺς μας.

Ἀς δούμε μερικές ἀπό τις βασικές ἐννοιες που περικλείουν τα λόγια αὐτά του Γέροντα Συμεών, ὅσο πῶς περιληπτικά μπορούμε:

1.- Ἡ σφοδρή ἐπιθυμία της ψυχῆς του ἀνθρώπου να συναντήσῃ τον Χριστό.

Ὁ Συμεών, ὅπως εἶδαμε, εἶχε λάβει τὴν ὑπόσχεση ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ὅτι δὲν θὰ πεθάνει ἀν δὲν ἰδεῖ τὸν Μεσσία. Περίμενε χρόνια νὰ πραγματοποιηθεῖ αὐτὴ ἡ ὑπόσχεση. Ἐπὶ δεκαετίες δὲν ἐβλεπε τίποτε. Ἐφθασε σὲ ἡλικία 100 ἐτῶν, ἀλλὰ δὲν εἶχε δεῖ ἀκόμη κανένα σημεῖο· ἀλλὰ δὲν ἀπελπίζοταν. Οἱ Ἐρμηνευτὲς τοῦ χωρίου αὐτοῦ τῆς Ἀγίας Γραφῆς υπολογίζουν ὅτι ὁ Συμεών εἶχε φθάσει στὴν ἡλικία τῶν 115 ἐτῶν, ὅταν ἀξιώθηκε νὰ δεῖ τὸν ἱερό πόθο του νὰ πραγματοποιεῖται. Πόσο ἐνισχυτικό εἶναι αὐτό γιὰ μας, νὰ περιμένουμε με ὑπομονή τὴν ἐκπλήρωση ὧν ὁ Κύριός μας ἔχει ὑποσχεθεῖ. Μπορεῖ νὰ καθυστερεῖ, ἀλλὰ στὸ τέλος τὸ κάθε τι θὰ ἐκπληρωθεῖ.

2.- Η απόλυτη ικανοποίηση της ψυχής του ανθρώπου από την συνάντησή του με τον Σωτήρα Χριστό.

Ο Δίκαιος Συμεών από τη στιγμή που πήρε το θείο Βρέφος στην αγκαλιά του, αισθάνθηκε ότι απέκτησε όλους τους θησαυρούς και τις χαρές της γης. Δεν ήθελε τίποτε άλλο πλέον στη ζωή του. Ο σκοπός της ζωής του ολοκληρώθηκε. Γι' αυτό αισθάνθηκε την ανάγκη να παρακαλέσει τον Θεό να τον απολύσει· να λύση τα παλαμάρια του караβιού του, που το κρατούσαν δεμένο στο λιμάνι της γης, για να αποπλεύσει για το ουράνιο λιμάνι! Σαν να έλεγε: Τώρα πλέον, Κύριε, απόλυσέ με από την ζωή αυτή. Απόλυσε τον πιστό σου δούλο, για να αναπαυθεί. Τώρα ας έρθει ο θάνατος να με πάρει. Ο πόθος μου εκπληρώθηκε. Είδα με τα μάτια μου τον Υιόν σου! Δεν περιμένω τίποτε άλλο σ' αυτόν τον κόσμο. Λάβε την ψυχή μου κοντά Σου.

Αλήθεια! Εμείς οι Ορθόδοξοι πιστοί ασθανόμαστε αυτή την ικανοποίηση και πληρότητα από την κοινωνία μας με τον Χριστό, όπως την αισθάνθηκε ο Γέροντας Συμεών! Εκείνος, για λίγα λεπτά μόνον κράτησε στην αγκαλιά του τον Χριστό και τίποτε περισσότερο. Εμείς αξιωνόμαστε πολύ μεγαλύτερων ευεργετημάτων από τον Χριστό: με τη βάπτισή μας ενωθήκαμε με τον Χριστό και με τη θεία Κοινωνία

έρχεται ολόκληρος ο Χριστός και κατοικεί μέσα μας. Και για να μας βοηθήσει η Εκκλησία να αισθανθούμε και να εκφράσουμε αυτή την εσωτερική ικανοποίηση και αγαλλίαση πρόσθεσε στις Ευχές της Ευχαριστίας μετά την θεία Μετάληψη και το «Νῦν ἀπολύεις». Ζούμε αυτή την βαθειά ικανοποίηση, τη χαρά και την ευφροσύνη που μας προσφέρει ο Χριστός, ή αναζητούμε άλλου είδους ικανοποιήσεις μακριά από τον Χριστό! Αξίζει να κοιτάξουμε με ειλικρίνεια τα βάθη την ψυχής μας και να δώσει ο καθένας την απάντηση στον εαυτόν του.

Ελλείπει χρόνου, θα συνεχίσουμε το θέμα μας στην επόμενη Ομιλία μας. Τώρα ας κλείσουμε με την προτροπή του ύμνου της εορτής της Υπαπαντής που γιορτάσαμε:

«Δεῦτε καί ἡμεῖς, ἄσμασιν ἐνθέοις, Χριστῷ συναντηθῶμεν, καί δεξώμεθα αὐτόν, οὗ τό σωτήριον ὁ Συμεὼν ἑώρακεν»(Στιχηρά Εσπερινού Εορτής).

Ελάτε κι εμείς να συναντηθούμε με τον Χριστό, ψάλλοντας ιερούς ύμνους, και να υποδεχθούμε Αυτόν, τον Σωτήρα, που είδε και προϋπάντησε ο Συμεών. Αμήν.

<https://bit.ly/2LBht3L>